

Elise

Van de week viel iedereen in de media – selectief, voor een breed publiek, kwaliteit of populair – over elkaar heen om het meest originele verhaal te brengen over Elise Mertens, België's nieuwste tennisster, met de nadruk op stér.

Ze had een mama die nerveus was, een hangertje met haar overleden grootouders die ze groette na elke overwinning, ze sprak Limburgs, trainde op de Kim Clijsters Academy, had handtekeningen verzameld van Clijsters en van Henin en o ja ze had ook een lief van 24 en die was gemakshalve ook haar trainer. Hun samenzijn was de sleutel voor hun succes, naast haar talent en haar werkracht uiteraard, maar het was toch vooral dat lief Robbe Ceyssens geweest.

Ze vond het plezant dat hij er zat, daar in die box. Tja, het tegendeel had verwonderd en was pas een probleem geweest. Stel dat je daar aan de andere kant van de wereld zit met een man in je box en in je bed met wie je het niét fijn vindt samen te zijn, dan lijkt het mij dat je onmogelijk goed kunt tennissen. Hoewel, je wilt de kost niet geven aan de vrouwen die met een tiran aan hun zijde ook de wereldtop hebben bereikt.

Knap hoor wat die Elise Mertens heeft gepresteerd, daar niet van. Ik heb het netjes herbekeken nadat ik de uitslag al had gehoord op de radio. Dan gaat het ook een pak sneller, als je weet waar je op moet letten.

Neen, we doen deze jonge vrouw geen plezier door haar zo op te hemelen. Wat goed is, komt snel, is een klassieke uitdrukking van wie in de talentenbusiness zit, in de sport maar ook daarbuiten. Wat snel komt, verdient bevestiging, is al evenzeer waar. Nu komt het erop aan voor Elise en Robbe om te bewijzen dat zij geen *one time wonder* is/zijn.

Ze is een speelster voor de top 50 werd eerst gezegd. Later werd dat bijgesteld tot top 20, zelfs top 10. De laatste berichten luiden: ze kan een grand slam winnen. Dat is genoteerd. Zoals Kirsten Flipkens in deze krant een paar weken geleden zei, zijn er maar een paar echte topers in het vrouwentennis en is de rest redelijk aan elkaar gewaagd.

Laten we toch maar een afwachtende houding aannemen. Yanina Wickmayer speelde in 2009 ook de halve finale van de US Open, verloor ook van Wozniacki overigens, en stond acht maanden later twaalfde. Ze werd in 2009 tot Most Improved Player gekroond. Ze staat vandaag 112de, na veel blessureleed en een trouw weliswaar. Resultaten

behaald in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst. Elise Mertens is tot nader order niet de erfgenamen van Kim Clijsters en al helemaal niet van Justine Henin.

Er is meer dan één valkuil. Afgezien van de punten die ze volgend jaar in januari te verdedigen heeft, zal Mertens door haar nieuwe status verplicht in andere toernooien moeten aantreden, en meteen moeten knallen. Elise Mertens is ook niet langer dat Belgische meisje dat vorig jaar op dat achterafeiland Hobart een WTA-toernooitje won (en dit jaar weer) en op wie niemand lette. Er bestaat nu bewegend beeld van haar en elke concurrente met een beetje juiste instelling zal onderhand wel weten waar haar zwakheden zich situeren.

Er is inmiddels die constante dat wie in Vlaanderen de tennistop haalt, vaker niet dan wel via de topsportstructuren van de tennisbond is gepasseerd

Volgens Filip Dewulf – ooit halve finalist in Parijs en nu journalist, dus het loopt niet altijd goed af na zo'n halve finale (grapje) – is er tennistiek nog wat werk aan de winkel. Mertens is mentaal en fysiek sterk, kan van alles wat, heeft een goeie backhand, maar daartegenover staat een onnatuurlijke forehand, minder netspel en mindere return, aldus de conclusie van Filip.

Elise Mertens is 22, zit op een wolk en hoeft zich van dit alles niets aan te trekken. Wie dan wel? Tennis Vlaanderen misschien, want er is inmiddels die constante dat wie in Vlaanderen de tennistop haalt, vaker niét dan wel via de topsportstructuren van de tennisbond is gepasseerd.

Tennis Vlaanderen heeft Elise Mertens op haar veertiende niet toegelaten tot de topsportschool waarna ze op eigen kosten (van ma en pa) aan een lange exodus begon die haar achtereenvolgens in Maaseik, Parijs en Florida en uiteindelijk in de Bonenput in Bree bracht. Op eigen houtje naar de top 20, dan heb je verdomd veel karakter.

